N:r 5. Årg. 14. Juni 1943.

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

Konfirmation.

De äro svaga: styrk dem med din kraft. De skola vandra genom en farlig värld: skydda dem med din makt. Frestelser skola möta dem: stärk dem till att kämpa och segra. Giv dem håg att villigt hjälpa och tjäna, mod att lyda sanningen, kraft till trohet i kallelsen.

(Förbönen för konfirmanderna.)

Säll är den, som sina händer
I Guds händer sluter in.
Vart hans värld och lycka vänder,
har han dock ett roligt sinn.
Han är nöjd i sorg och nöd,
Han har tröst i liv och död.
Allting till hans bästa länder:
Han är alltid i Guds händer.

(Sv. Ps. 400:10.)

Vid himmelens port.

Några av socknens ledande män voro församlade i kyrkan för att diskutera en värmeledningsfråga. Under sin rundvandring kommo de också fram till altaret. En av dem, grosshandlare Eriksson, blev plötsligt stående i tankar vid altarringen.

— Va' funderar du på? frågade Andersson, häradsdomaren.

— Ja' tänker på, svarade Eriksson, att just här stod jag, när jag gick till nattvarden, när vi gick och läste. Just här. Jag minns det, som om det var i går, hur jag kände mig då. Det var som skulle jag velat dö just då, och jag såg liksom himmelen öppen. Tänk, om man nu kunde vara sådan man var då. Tänk, att man varit så nära himmelens port en gång, just här. Och grosshandlare Eriksson lade sin hand på altarringens röda skinn.

De andra kom fram, när de hörde Eriksson tala. De väntade att få höra något om värmeledningen och blev en smula förvånade, när han höll en sådan predikan. Häradsdomaren var den förste som sade något. Ja, eftersom du har talat om var du stod, så kan jag säga, att jag stod här. Och han lade sin hand på ett annat ställe av altarringen.

— Det är väl så gott att jag talar om, att jag stod här, sade Olsson, bonden i Godby.

— Och jag stod här.

— Och jag här.

Så småningom hade de allesammans trätt fram till altarringen och stod med sina händer på dess röda skinn. Det blev en stund alldeles tyst i skaran.

Häradsdomaren drog först sin hand tillbaka. Han var van att föra ordet.

— Ja, det man här fick, sade han, det glömmer man aldrig. Det var den bästa tiden, det är livets vackraste minne.

— Jag menar det är mer än ett minne, sade grosshandlare Eriksson.

— Det är så, sade Olsson.

— Jag menar, sade grosshandlaren, att det är som om jag nu blivit konfirmerad en gång till. Som hade jag hittat porten igen.

— Ja, har man en gång stått vid porten, så vet man vägen, sade häradsdomaren.

— Det är bara att gå den, sade Godby-bonden.

— Men det är det man inte gör, sade grosshandlaren. Men från den här dagen skall jag gå oftare i kyrkan. Jag har fått en påminnelse. Det finns något här, som man behöver för att kunna leva rätt. Man har kommit ifrån det. Men man har inte råd att undvara det. För det är i alla fall det bästa i livet. Men nu skall vi återgå till värmeledningsfrågan.

Det blev en ny värmeledning. Den bästa man kunde få. Det var som om ingenting vore gott nog åt de gamla konfirmandernas kyrka, där de en gång stått »vid himmelens port».

(Efter »Sveriges konfirmander».)

Herre,
visa mig vägen
och gör mig villig
att vandra den!

Birgitta.

Till en konfirmand.

I dopets stund du lades
i Jesu kärleks famn,
i livets bok i himlen
fanns ock ditt namn.

Nu står du i din kyrka
inför din Gud din Far.
Säg, står alltjämt i himlen
ditt dopnamn kvar?

Man kan så lätt förslösa
Guds gåva i sitt dop,
om man i synden vandrar
med världens hop.

Och har du råkat vilse
på syndavägen bred,
du bjudes nu att falla
för Korset ned.

Se, Kristus själv ju står där
vid kyrkans altarrund
och vill med dig förnya
sin nåds förbund.

I livets bok i himlen
ditt namn skrivs in på nytt,
så bliver allt ditt mörker
i ljus förbytt.

Per Juliusson

Starten är det viktigaste.

Det ringde på pastor Ströms dörrklocka. När han öppnade stod där en livlig och prydlig man.

— Mitt namn är Emil Gryt. Jag ville bara hälsa vår nye pastor välkommen till församlingen.

Men Ström hade lärt sig vara försiktig, och han tänkte: Alla yrkestiggare kommer först med blommorna. Sedan följer tiggeriet.

Men det kom inte. I stället sade Gryt mycket förvånande:

— Kan pastorn springa 100 meter?

Nej, detta var för märkvärdigt. Här kommer en man in, presenterar sig, hälsar välkommen och frågar, om man kan springa 100 meter.

— Ska inte herr Gryt stiga in, så få vi språka om saken?

— Jo, gärna det, om jag inte kommer olämpligt.

Gryt gick före in i arbetsrummet.

— Hur var det — kan pastorn springa 100 m? Där var den märkvärdiga frågan igen.

— Jo, för all del, men inte precis som i unga dar — då gick det visst på 11,9 om jag minns rätt.

— Ser man på. Ja, då vet pastorn också vad som är det viktigaste vid ett 100-m-lopp.

— Jo, det kan herr Gryt vara säker på. Det viktigaste är starten. Snabb start blir fint lopp för det mesta.

Gryt nickade. Precis! Starten är det avgörande.

— För en massa år sedan sa' min läspräst likadant åt oss pojkar på storförhöret. Kom ihåg det, pojkar, att det viktigaste i ett 100-meterslopp är starten. Livet är kort. Därför är det viktigt, hur man börjar. »Så tänk då på din Skapare i din ungdomstid, förrän de onda dagarna komma och de år nalkas, om vilka du skall säga: Jag finner icke behag i dem.»

Jag minns vart enda ord från slutförhöret, vet pastorn. Och ändå måtte jag inte förstått, vad min läspräst menade . . .

Gryt blev med ens allvarlig.

— Ja, Emil Gryt var på den tiden full av upptåg och galenskaper. Pojkarna kallade honom »Kungsholmsskräcken» Han hade svårt att inse, att livet var kort som ett 100-meterslopp. Åh, hela det långa spännande livet låg ju framför honom.

Och så blev det si och så med starten.

Far dog, när jag var 2 år, och mor tvättade hos herrskap i stan. Jag var enda barnet och blev riktigt bortskämd. Sen gick det, som det gick. Efter skolan blev jag springgrabb, kom in i en pojkliga, stal och blev omhändertagen av barnavårdsnämnden. Skickades ut på landet för att lära mig veta hut, hamnade hos en ilsken bonde, som höll på att skrämma livet ur mig. Därför rymde jag till stan igen. Sysslade med tillfälligt jobb, än här, än där. Sedan gick det fort utför, svindlande fort.

Nej, pastorn, nu hindrar jag nog.

— Visst inte, herr Gryt, berätta bara.

— Nya inbrott. Fängelse. Ut igen. Fylleri. Fängelse.

Mor dog när jag satt i fängelse fjärde gången. Det tog mig hårt, mycket hårt — men inte hårdare än att jag rullade på i utförsbacken som förut.

Så blev jag gift under en av mina frihetsperioder. Hon var städerska på ett hotell; en finfin flicka och ren ända in i själen. Och hon kunde fästa sig vid en sån karlkrake som jag. Det hela verka-

Herren är nära.

Jesus sade: "Hjälparen", den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära eder allt och påminna eder om allt vad jag har sagt eder.

Joh. (14: 26)

Snart är det pingst. På den första pingstdagen kom den helige Ande till lärjungarna. Det betyder, att Jesus själv kom tillbaka till dem. De kunde inte se Jesus. Men de visste ändå, att Han var hos dem. Han var deras hjälpare.

Jesus har givit sin heliga Ande även åt oss. Det betyder, att Jesus också är hos oss, fastän vi inte kan se honom.

Du är inte ensam. Jesus är hos dig. Han är även din hjälpare. Du är bedrövad. Han tröstar dig. Din synd gör dig orolig. Han ger dig förlåtelse och frid. Han vill lära dig att göra rätt. Han vill hjälpa dig att lyda Gud.

Herre, giv mig Din helige Ande. Hjälp mig och led mig alltid. Amen.

I. S.

Våra kyrkor.

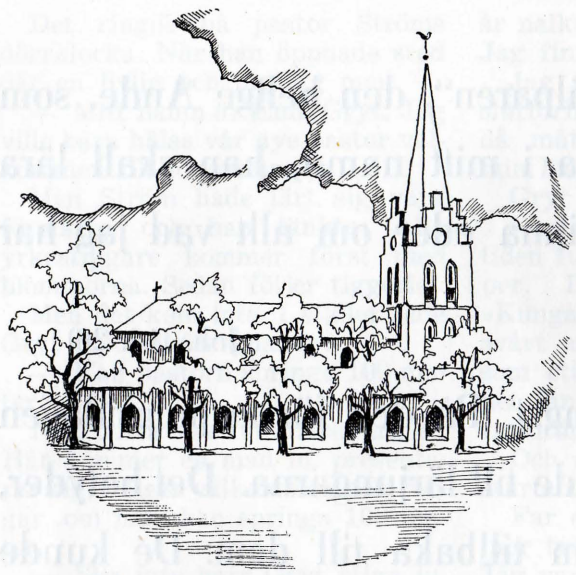

Halmstads kyrka.

De äldsta delarne av S:t Nikolai kyrka i Halmstad byggdes redan på 1300-talet. Den är Hallands mest storartade medeltidskyrka. Den är uppförd av tegel i övervägande gotisk stil. Kyrkan har tre skepp och koromgång. Den har restaurerats flera gånger i början av 1600-talet, mitten av 1700-talet under senare delen av 1800-talet samt nu senast under åren 1938—41. Den sista restaureringen har varit mycket omfattande. Golvet har blivit sänkt så att kyrkans inre nu verkar högre och mäktigare. Den är nu en av Göteborgs stifts ståtligaste kyrkor.

---

de som en uppryckning på mig. Nu skulle Emil Gryt visa något annat. Nu var han lagerarbetare. Det gick strålande — en vecka, två veckor, ett halft år.

Men så var det sista april och vår. Några ur det gamla gänget gick förbi med en liter. Då var det gjort.

Det blev fruktansvärda år för gumman min och pojken. Två julaftnar i rad satt jag inne. Det är så att jag knappt vill tänka på eländet.

Gryt tog med handen över pannan, som om han ville stryka bort en ond dröm.

— Aldrig ska jag glömma en eftermiddag, då jag varit ordentlig i hela åtta år, och Anna kom in till mig och sa: Emil, ska du gå med till Nattvarden i kväll? Jag blev så rasande, att jag kunnat kasta en stol i huvudet på henne.

— Nattvarden? Jaså, du har blivit religiös också mitt uppe i allt eländet. Ja, se fruntimmer är vidskepliga så det räcker till. Tror du på tomten också?

Anna bara såg på mig. Ja, du Emil, jag har verkligen blivit religiös du. Det har jag varit i all min tid. Det fick jag lära av far och mor, att Gud växer ingen ifrån.

Men nu hade jag blivit ordentligt arg.

— Nattvarden, fnyste jag, jaså, du tror på sånt trolleri. Dra så långt pepparn växer!

Fortare än kvickt slängde jag igen dörren och rusade ut för att få luft. Den kvällen söp jag mig dödfull.

Så gick det några månader igen. Men den våren hände mitt livs underverk, pastorn. Han tror väl på underverk? Vår store Gud gör stora under, det vet han väl?

— Fortsätt, Gryt, nu är jag på helspänn.

— Det var en söndag i början av maj jag kom i närheten av Johannes kyrka. Jag var i ett uselt humör.

Då hörde jag psalmsång och orgelmusik från kyrkan. Innan jag riktigt visste vad jag gjorde, satt jag på en av bänkarna ... Där var fullt med folk i kyrkan. Längst fram satt en hop vitklädda flickor och pojkar i svart.

Åhå, det var ungdomens första nattvardsgång. Jag satt som förhäxad.

Där i ringen av pojkar invid altarrunden — stod inte 14-åringen Emil Gryt där?

Och prästen bestämt var det komminister Johansson? Visst kände han igen honom.

Nu läste han för sista duklaget pojkar: Så tänk då på din Skapare i din ungdomstid ...

Sen minns jag inte något mer. Jag vet bara, att något brast i mitt hjärta och något ljust och varmt vällde upp därinne.

Jag vaknade upp ett slag vid att jag själv låg på knä vid altarrunden tillsammans med en rad främmande människor, att jag grät så att jag skakade, gamla karln, och att någon lade sin hand på mitt huvud och gav mig brödet och vinet.

Den Emil Gryt som skyndade ut ur Johannes kyrka den söndagsmiddagen var en ny Emil Gryt, splitter ny, pastorn. Det kan hustru min och pojken intyga. De trodde inte sina ögon, när de fick se mig komma hem den dagen med en ny föresats lysande i ögonen.

Det blev uppgörelse och gottgörelse och löfte.

Och det höll. Tänk, pastorn, i 20 år har det hållit nu, och det kommer att hålla till livets sista sekund.

Nu är jag portvakt på Valhallavägen, vi hjälps åt, gumman och jag. Pojken har det gått bra för. Han är verkmästare, prima virke ända igenom.

Oj, oj, nu har jag pratat alldeles för mycket.

— Ja, det var en riktig predikan det där, Gryt! Den lärde oss, att det inte bara berodde på starten i ett kort lopp. Mycket beror på att kunna samla sig till slutspurten.

— Gud ske lov för det. Då finns det i alla fall gott hopp för alla stackare, som kommit dåligt iväg och försinkat sig från början. Men kom ihåg starten, pastorn, starten! Säg det till sina läspojkar. Och berätta gärna min historia, om det passar sig. Det skulle jag bli glad åt. Hör pastorn det.

När Gryt gått, stod Ström länge och såg efter honom, där han gick med korta, ivriga steg. Det var spänst och målmedvetenhet i gången. Tänk, den hade varit fängelsekund och pilsnergubbe.

Och så finns det folk, som förnekar undren!

Efter *Nils Bolander.*

Herre
värdigas förunna mig
ett enda tecken:
att du av nåd gör mig
till en god människa!

Ansgar.

Vår kristendomskunskap.

Sjunde budet.

Om våra ägodelar.

Du skall icke stjäla.

Gud värnar i detta bud om *vår egendom.* Gud har givit oss förmåga att arbeta. Vad vi genom ärligt arbete förtjäna eller på annat sätt förvärva är vår egendom (pengar, kläder, hus, hem m. m.). Vi skola vårda och förvalta den på ett rätt sätt, så att allt blir till nytta och välsignelse ej blott för oss själva utan även för andra. Vi skola betrakta vår egendom som ett *lån* av Gud, som han anförtrott oss och som han en gång fordrar tillbaka.

I sjunde budet förbjuder Gud *stöld.* En människa kan stjäla på olika sätt. Hon kan i hemlighet taga ifrån en annan pengar eller egendom, genom *svek* bedraga sin nästa eller genom *falska varor,* vikter och mått lura till sig något. Man stjäl från sin arbetare, när man inte betalar honom hans lön. Man stjäl från sin arbetsgivare eller husbonde när man är *slarvig* och *lat.* Man stjäl från samhället om man *deklarerar falskt* eller *icke betalar sin skatt.*

Den som har stulit måste, för att få frid i sitt hjärta,
bedja Gud om förlåtelse, och
lämna tillbaka det stulna, om man kan.
Vet man icke hur man skall kunna lämna det stulna tillbaka eller ersätta vad man förstört, bör man fråga sin präst om råd.
Glöm icke heller att *betala tillbaka* det du har lånat!

Gud bjuder oss att rätt förvalta hans gåvor genom *arbetsamhet, ärlighet* och *hjälpsamhet.*

Man skall *göra rätt* i både arbete och affärer.

Man måste vara *flitig,* ty den late stjäl dyrbar tid och förstör den. Man skall vara *sparsam,* ty den slösaktige förskingrar Guds gåvor. — Men vi få *icke* vara *giriga,* ty en girig människa, som bara tänker på sig själv och sina pengar, hon glömmer så lätt sin Gud och vill inte hjälpa andra. — Man skall vara *förnöjsam,* ty den avundsjuke kan ej känna tacksamhet över det han har utan blir lätt missnöjd och olycklig. Vår lycka beror ej därpå att man har överflöd på ägodelar.

Om någon icke vill arbeta, så skall han icke heller äta.
2 Tess. 3:10.

Förgäten icke att göra gott och dela med eder. Hebr. 13:16.

Luthers förklaring. *Vi skola frukta och älska Gud, så att vi icke taga från vår nästa hans penningar och ägodelar eller med falska varor och svek draga dem till oss, utan förhjälpa därtill, att hans gods och näring må förkovras och beskyddas.*

Vad värnar Gud om i detta bud? Vad är vår egendom? Hur skola vi vårda vår egendom? Hur skola vi betrakta den? Vad förbjudes? Olika slag av stöld? Vad befalles? Vad vill sjunde budet vidare lära oss? Varför få vi ej vara giriga?

Gjorde han rätt?

En officer skulle skaffa foder åt hästarna. Han kom till en gammal koja och knackade på där. En gammal gubbe kom ut. »Visa mig ett fält, där mitt folk kan hämta foder», befallde officeren. Gubben gjorde sig i ordning för att gå med som vägvisare. Efter en stunds vandring kom de till ett vackert klöverfält. »Så där ja, här ha vi det vi söker efter», sade officeren. »Giv er till tåls än en liten stund», sade den gamle. Så kommo de till ett annat klöverfält, men det var mycket mindre än det första. Officeren sade: »Du har i onödan låtit oss rida en lång väg min gubbe lille, det första fältet var bättre än det här!» — »Kan väl så vara», sade gubben, »men fältet tillhörde icke mig!»

— — —

En man från landet fick sin son anställd hos en köpman i staden. Allt gick mycket bra en lång tid. Men en dag kom en dam in i affären för att köpa siden, och ynglingen expedierade henne. Damen bestämde sig snart, och han började lägga in tyget. Men då upptäckte han ett fel på tyget och sade till damen: »Jag anser det som min plikt att säga er, att det finns ett fel på detta sidentyget.» Då ville hon inte köpa det.

Affärschefen hade hört samtalet och skrev till den unge mannens fader, att sonen inte längre fick stanna kvar i hans tjänst. »Ty han kan aldrig bli en bra köpman.» — Fadern blev naturligtvis mycket ledsen och for in till staden för att få veta vad hans son hade gjort för fel. »Han har inte något gott förstånd, då han säljer», upplyste chefen. Och så talade han om hur han gjort med sidentyget. »Och jag gick miste om affären. En köpare måste själv se upp. Om han inte själv ser upp med felen, så vore det bra dåraktigt av oss att peka på dem.»

»Är detta allt han gjort fel», frågade fadern. »Ja, annars är han mycket duktig.» — »Då tycker jag mer om min son än någonsin förr. Han har visat sig vara fullt ärlig. Jag skulle inte för allt i världen vilja ha honom kvar en enda dag längre i er butik.

Döva öron.

En tysk läkare och vetenskapsman, Alfred Peyser, landsflykting i Sverige, har skrivit en bok: »Med strålkastare i labyrinten», som handlar om örat, hur det är byggt och fungerar. Ett kapitel har ovanstående överskrift, där han bl. a. beskriver en dövstumgudstjänst. Det är kanske för Kyrkobladets läsare av intresse att se hur en vetenskapsman upplever en sådan gudstjänst.

Det är en söndagseftermiddag i en huvudstad i Norden. Den ärevördiga gotiska kyrkan ligger i höstlikt grått. I sidoskeppen och bakre delen av midskeppet råder skymning, men mellan altaret och predikstolen strålar det klaraste ljus. Där sitter i en halvcirkel en andäktig församling. Framför den höga sjuarmade mässingsljusstaken står, klart belyst framifrån och från sidorna, den högvuxne, blonde prästen. Ingen orgelmusik, ingen sång inleder gudstjänsten, icke det minsta ljud höres. Stumma formar prästens läppar predikans ord. De andäktigas ögon hänger vid hans mun och följer de harmoniska mimiska åtbörderna och de till hög

konst utvecklade rörelserna med armar och händer, fulla av välbalanserad skönhet och värdighet och av suggestiv övertygande kraft. Nu slutar han predikan, träder fram till altaret och stumma läppar, talande händer meddelar församlingen välsignelsen. Amen, som till slut ljuder, är det enda hörbara ord i denna ljudlösa gudstjänst för dövstumma. Nu lämnar de långsamt kyrkan. Vid utgången står prästen, och för var och en har han en handtryckning och ett vänligt stumt ord. *Ljudlös andakt, ljudlös själavård.*

Dövstumvårdsrådet.

Ur Dövstumvårdsrådets årsberättelse till Diakonistyrelsen för år 1943 må anföras följande av mer allmänt intresse.

På Rådets initiativ har utretts frågan om ökat rättsskydd åt dövstumma, dels vid tolkning inför domstol, dels ock vid vissa andra offentliga förrättningar av rättslig art. Härom hade motion väckts i riksdagen av riksdagsmännen Hallén, Staxäng och Sandén, vilken av riksdagen bifallits så, att en ny bestämmelse om tolkning inför domstol skulle införas i lag och att frågan om skydd vid rättsfal utanför domstol skulle utredas.

För att i full utsträckning kunna upprätthålla den kyrkliga verksamheten bland de dövstumma har Rådet finansierat dövstumprästernas resor under en del av året. Det offentliga reseanslaget är nämligen alltför litet och prästernas verksamhet hade annars måst inskränkas.

Dessutom ha 38 gudstjänster anordnats av de härför särskilt utbildade hjälpkrafterna. — Även ha föreläsningar för dövstumma anordnats på Rådets bekostnad på vissa platser, som inte förfoga över andra anslag till föreläsningar.

Hjälp till gudstjänstresa ha i stor utsträckning lämnats behövande dövstumma och samkväm i samband med gudstjänst, ofta med filmvisning, ha bekostats. Uppbyggelselitteratur har utdelats och tidningen Vår Kyrka har sänts till ett flertal dövstumföreningar.

De Dövstummas Kyrkoblad har utgivits med 10 nummer under året i en upplaga på 4.700 ex. och kostnadsfritt sänts till alla dövstumma i landet och till de svensktalande dövstumma i Finland.

En utbildningskurs för prästerliga medhjälpare i arbetet bland dövstumma har varit anordnad i Stockholm.

Framlidna fröken Elisabet Danielsson har testamenterat största delen av sin förmögenhet till den kyrkliga dövstumvården, vilka medel skall utgöra en fond, vars avkastning skall användas efter Diakonistyrelsens bestämmande. (Se härom Kyrkobladet n:r 5.) Rådet hade förberett möjligheten att använda den i donationen ingående Riis herrgård i Värmland till sommarhem för kvinnor i enlighet med vad i testamentet förordnats.

Medel till verksamheten ha inkommit genom anslag och kollekter huvudsakligen från kyrkoförsamlingar, kyrkliga kretsar och stiftsråd. Rådets räkenskaper omsluta över 25.000 kronor.

AVLIDNA:

Erik Johan Sundberg, Finneröjda, Västergötl., den 28 april, 79 år.

Johannes Hasselgren, Örebro, den 13 maj, 79 år.

Olof Jonsson, Älmhult, den 15 maj, 87 år.

Gustaf Johnsson, Virestad, Småland, 80 år.

Petter Wilhelm Lundgren, Jörn, den 23 april, 62 år.

I himlen hos min Frälsare, Där vare min umgängelse. Sv. Ps. 125: 4.

VIGDA:

Sten Bertil Malmberg, Jönköping, och Evna Maj Vivan Fransson, Broakulla, Småland, den 17 april.

Erik Linderholm och Gurli Persson, Malmö, vigda i Kirsebergs kyrka den 15 maj.

Herren Gud, som har stiftat äktenskapet, give dem nåd att besinna dess heliga förpliktelser, och låte sin välsignelse vila över varje redligt äkta förbund.

Sommarhemmet å Riis Herrgård inviges söndagen den 4 juli. De i trakten boende dövstumma får sedan närmare meddelande. Bussförbindelse finns från Karlstad och Åmål-Säffle med förbindelse vid Vålbergs station å Bergslagsbanan. Se turlista i Sveriges Kommunikationer tabell 52.

Plan för daglig bibelläsning.

Juni och juli.

Juni.

1. Psalt. 39: 5-14. Min dagars mått.
2. Psalt. 40: 1-11. Det rätta offret.

Kristi Himmelsfärdsdag. *Från förnedring till härlighet.* Apg. 1: 1-11...

4. Matt. 26: 40-58. Getsemane.
5. Matt. 26: 69-27: 10. Petri tårar och Judas ånger.
6. Sönd. e. Påsk. *Kristus och Anden.* Joh. 15: 26-16: 4.
7. Luk 23: 32-56. Jesus dör och begraves.
8. Luk. 24: 1-35. Herren lever.
9. Psalt. 42. Längtan efter Herren.
10. Psalt. 43. Själens tröst.
11. Dom. 2: 6-23. Israel under domare.
12. 1 Sam. 3: 1-20. Samuels kallelse.

Pingstdagen. *Den Helige Andes utgjutande.* Joh. 14: 23-31.

Annandag Pingst. *Andens väg över världen.* Joh. 3: 16-21.

15. 1 Sam. 16: 1-23. David och Saul.
16. 1 Sam. 17: 20-54. David och Goliat.
17. 1 Sam. 31: 1-7. Sauls död.
18. 2 Sam. 5: 1-12. David intager Jerusalem.
19. 2 Sam. 11: 1-27. Davids synd.

Hel. Trefaldighets dag. *Fader, Son och Ande.* Joh. 3: 1-15.

21. Psalt. 21. Var mig nådig!
22. 2 Sam. 12: 1-23. Natan hos David.
23. Apg. 5: 17-42. Apostlarna inför Stora rådet.

Midsommardagen. *Skapelsen och ljuset från höjden.* Luk. 1: 57-80.

25. Apg. 9: 1-22. Sauls omvändelse.
26. Apg. 10: 21-48. Den första missionären.

1 Sönd. e. Trefaldighet. *Gud eller världen.* Luk. 16: 19-31.

28. Apg. 15: 1-12. Apostlamötet i Jerusalem.
29. Apg. 16: 6-24. Paulus reser till Europa.
30. Apg. 16: 25-40. Fängelset i Filippi.

Juli.

1. Psalt. 45: 1-8. Det skönaste.
2. Psalt. 46. Vår tillflykt hos Gud.
3. Joh. 1: 1-18. Enfödde Sonens härlighet.

De Dövstummas Kyrkoblad

utgives av *Svenska Kyrkans Diakonistyrelses Dövstumvårdsråd*
Jakobsbergsgatan 17, Stockholm 7

Innehavare av utgivningsbevis:
Dövstumpastor S. G. Svenfors.

2 Sönd. e. Trefaldighet. *Kallelsen till Guds rike.* Luk. 14: 16-24.

5. Joh. 2: 1-11. Bröllopet i Kana.
6. Joh. 3: 1-21. Jesus och Nikodemus.
7. Joh. 4: 1-30. Vid Sykars brunn.
8. Psalt. 49. Själens lösepenning.
9. 1 Kon. 3: 5-15. Salomo beder om vishet.
10. 1 Kon. 8: 22-30. Salomos tempelinvigning.

Missionsdagen. *Världsmissionen.* Matt. 28: 18-20.

12. 1 Kon. 10: 1-9. Drottningen av Saba.
13. 1 Kon. 18: 21-40. Tvekampen på Karmel.
14. 1 Kon. 19: 1-18. Kraft åt den trötte.
15. 1 Kon. 21: 1-21. Jord med blodskuld.
16. 2 Kon. 2: 1-15. En hädanfärd med jubel.

17, 2 Kon. 5: 1-9. Elisa och Naaman.

4 Sönd. e. Trefaldighet. *Rättfärdighet och barmhärtighet.* Luk. 6: 36-42.

19, 2 Kon. 17: 7-20. Synd fördärvar folket.

20. 2 Kon. 25: 1-12. Fångenskapen i Babel.
21. Klag. 1: 1-12. Sion begråter sina barn.
22. Klag. 3: 22-41. Icke förkastad för evighet.
23. Klag. 5: 1-22. Den förkrossades rop.

24 Psalt. 55: 1-19. Vännen som svek.

5 Sönd. e. Trefaldighet. *Lärjungaskapet.* Luk. 5: 1-11.

26. Apg. 17: 16-34. Paulus i Atèn.
27. Apg. 21: 15-36. Paulus fängslas.
28. Apg. 25: 1-27. Paulus inför Festus.
29. Apg. 26: 1-32. Paulus inför Agrippa.
30. Apg. 27: 1-28: 1. Paulus ombord.
31. Apg. 28: 11-31. Paulus kommer till Rom.

YRKESUTBILDNING FÖR DÖVSTUMMA FLICKOR.

Vid Tysta skolan på Lidingö börjar nya kurser för yrkesundervisning för flickor över 18 år omkring den 20 aug.

Ett- och tvååriga kurser i sömnad.

Valfri kurs i hushållsgöromål en eftermiddag i veckan.

Fri undervisning, kost och logi. Obemedlade och mindre bemedlade kunna få statsstipendier till kläder, resor m. m.

Ansökningstiden utgår den 15 juni. Prospekt och vidare upplysningar genom föreståndarinnan fröken Svea, Schyberg, Tysta skolan, Lidingö 1. Tel. Stockholm 65 04 57.

Gudstjänster.

Stockholms distrikt.

Juni.

O. 2. *Norrtälje,* Kyrkan kl. 12,15. Nattvard.
T. 3. *Upsala,* G:la Upsala kyrka kl. 1,30.
L. 5. *Manilla,* Konfirmation kl. 5. Psalmer: 13: 3—4; 22; 21.
S. 6. *Manilla,* kl. 11. Nattvard. Psalmer: 202: 1—2; 45: 8; 69: 2—3; 600: 5, 7.
T. 10. *Tierp,* Nathanaelskyrkan kl. 11,15. Nattvard.
F. 11. *Skutskär,* Kyrkan kl. 11,30.
L. 12. *Sala,* Kyrkan kl. 10,30.
S. 13. *Stockholm,* Storkyrkan kl. 1. Psalmer: 138: 1-2; 206: 4 (324); 131; 24: 5.
S. 13. *Södertälje,* Kyrkan kl. 3,30.
L. 19. *Finspong,* Slottskapellet kl. 3. Nattvard.
S. 20. *Linköping,* Domkyrkan kl. 1.
S. 20. *Mjölby,* Kyrkan kl. 5.
M. 21. *Vadstena,* Klosterkyrkan kl. 10,30. Nattvard.

Juli.

L. 10. *Enköping,* Kyrkan kl. 2,30. Nattvard.
S. 11. *Eskilstuna,* Klosters Kyrka kl. 12,30.
L. 17. *Hallstavik,* Kyrkan kl. 3.
S. 18. *Stockholm,* Storkyrkan kl. 1.
L. 24. *Västerhaninge,* Kyrkan kl. 3. Nattvard.

S. G. Svenfors.

Lunds distrikt.

Juni.

T. 3. *Värnamo,* Kyrkan kl. 1.
S. 6. *Lund,* Klosterkyrkan kl. 12.
L. 12. *Hovmantorp,* Dövstumhemmet kl. 12.
L. 19. *Oskarshamn,* Kyrkan kl. 1. Nattvard.
S. 20. *Borgholm,* Kyrkan kl. 1 Nattvard.
T. 24. *Jönköping,* Kristine kyrka kl. 12.30.
L. 26. *Ljungby,* Kyrkan kl. 4.30
S. 27. *Femsjö,* Kyrkan kl. 1.

Juli

L. 3. *Karlshamn,* Förs.-hemmet kl. 6.30.
S. 4. *Kristianstad,* Kyrkan kl. 1.
S. 11. *Västervik,* Kyrkan kl. 12.30. Nattvard.

Söndagen den 6 juni Årsmöte i Lund med föreningen till förmån för dövstumma i Skåne och Blekinge.

Söndagen den 13 juni Dövstumföreningen Göingens utflykt till Tormestorp.

G. Bratt.
Hovsgatan 14, Växjö, Tel. 2710.

Vänersborgs distrikt.

Juni

O. 2. *Ulricehamn,* Kyrkan kl. 10.30. Nattvard.
T. 3. *Borås,* Förs.-hemmet kl. 11.
T. 3. *Svenljunga,* Kyrkan kl. 3. Nattvard.
S. 6. *Vänersborg,* Förs.-h. kl. 11.
S. 6. *Alingsås,* Kyrkan kl. 6. Nattvard.
T. 10. *Tegneby,* Kyrkan kl. 11. Nattvard.
S. 13. *Göteborg,* Domkyrkan kl. 3.
M. 14. *Kungälv,* Kyrkan kl. 2.
T. 17. *Stenkyrka,* Kyrkan kl. 11. Nattvard.
S. 20. *Varberg,* Förs.-hemmet kl. 1.
S. 20. *Halmstad,* Dövstumfören. kl. 5.
M. 21. *Laholm,* Kyrkan kl. 10. Nattvard.
M. 21. *Knäred,* Kyrkan kl. 1.30.
T. 24. *Göteborg,* Domkyrkan kl. 3.

Hilding Bergfelt.
Adr. Kungälv. Rt. 14.

Örebro distrikt.

Juni.

S. 6. *Örebro,* Nikolaikyrkan kl. 15. Konfirmation och Nattvard.
M. 14. *Färila,* Kyrkan kl. 13. Nattvard.
S. 20. *Kristinehamn,* Kyrkan kl. 13.
M, 21. *Filipstad,* Församlingshemmet kl. 18.
O. 23. *Arvika,* KFUM. kl. 15. Dövstumföreningens 15-årsjubileum, Festgudstjänst.
T. 24. *Borlänge,* Förs.hemmet kl. 14,30. Festgudstjänst.
F. 25. *Sandviken,* Förs.-hemmet kl. 18.
L. 26. *Gävle,* S:t Ansgars Hus kl. 17,30.

Juli.

S. 4. *Riis* (se notis).
S. 11. *Nora,* Kyrkan kl. 13. Nattvard.
S. 18. *Norsbron,* Riis Herrgård kl. 11.
S. 25. *Hallsberg,* Kyrksalen kl. 13.

Carl-Åke Areskog.
Storgatan 43, Örebro. Tel. 154 78

Härnösands distrikt.

Juni.

S. 6. *Bjärtrå,* Kyrkan kl. 1.
S. 13. *Dorotea,* Kyrkan kl 1.
M. 14. *Dorotea,* Kyrkan kl. 1
L. 15. *Fredrika,* Kyrkan kl. 12.
T. 17. *Lycksele,* Kyrkan kl. 12.
S. 20. *Tärna,* Kyrkan kl. 1
T. 24. *Skellefteå,* Kyrkan kl. 1.
S. 27. *Östersund,* Kyrkan kl. 1.

Joel Lodin.
Dövstumskolan, Härnösand.

FÖRELÄSNINGAR:

Hedemora, pingstdagen kl. 14 å Sterners pensionat. Dövstumlärare Schyberg: »Handskomakeriets utveckling till modern storindustri». Film.

Borlänge, annandag pingst kl. 2 å Församlingshemmet, samma föreläsning.

Nästa nummer utkommer den 1 augusti.

A/B Gustaf Lindströms Boktr., Stockholm 1943